

► **Groep zes en zeven van basisschool Florent**

bezoeken houthandel Gooskens

‘De wereld van kinderen iets groter maken’

Salsabil Al Fasthaki, camera in de aanslag, weet hoe ze aanwijzingen moet geven. „Ga jij eens effe werken”, roept de Bladelse scholiere naar Tim Waterschoot, werknemer van houthandel Gooskens. Alles voor de mooie plaatjes.

Patrick Wiercx
p.wiercx@ed.nl
Hoogeloon

Salsabil behoort tot een groep van dertig kinderen van groep zes en zeven van basisschool Florent in Bladel die gistermorgen te gast waren bij de Hoogeloonse houthandel. Het gaat niet zomaar om een uitstapje. Gooskens maakt er veel werk van om schoolieren te laten zien wat het werk bij een houtzaak inhoudt.

De industrie, ook die in de Kempen, heeft een enorme behoefte aan vakkrachten, legt directeur Ine van Gerwen-Gooskens uit. „Ik ben ervan overtuigd

dat er een onontgonnen terrein aan pareltjes van arbeidskrachten hier buiten te vinden valt”, legt ze uit. „Je moet daar als bedrijf tijd en energie in willen steken. Daar doen wij graag ons best voor.”

Kinderen inspireren

Het bedrijf ligt midden in het dorp en heeft 95 werknemers.

Kinderen moeten kunnen zien en meemaken wat er op werkgebied is

– Ine van Gerwen-Gooskens

▲ **Veel kinderen weten niet wat loon.** FOTO JUAN VRIJDAG/DCI MEDIA

Ook in Helmond en Moerdijk zijn er vestigingen. Gooskens heeft afspraken met basisscholen, het Pius X-College in Bladel en het Summa College in Eindhoven voor regelmatige bezoeken.

„Jonge kinderen moeten kunnen zien en meemaken wat er op werkgebied is. Daar staat het bedrijfsleven niet altijd bij stil.”

Marion van Loo, fotografe Yvonne van Herk en cultuurcoach Eline van der Geest staan Gooskens bij bij de organisatie. „Ik weet zeker dat veel jongeren geen benul hebben wat er is aan werk. Wij willen kinderen inspireren hun wereld wat groter te maken”, zegt Van Loon.

Salsabil, Tijn, Niels, Fiene en Silvie wandelen met Waterschoot

bedrijven doen. Kinderen van basisschool Florent uit Bladel nemen een kijkje bij Gooskens in Hooge-

door de hallen van Gooskens. Ze vuren een serie van tevoren bedachte vragen op hem af. Hoe lang werkt hij er al, waarin is hij goed en lacht of zingt hij wel eens? Lachen doet hij meteen al, om al die vragen. Hij werkt er al elf jaar. „Ik doe hier van alles. Ik ben goed in zagen. Het werk is afwisselend, er werken leuke mensen.” Lachen doet hij regelmatig en zingen ook als hij een leuk liedje op de radio hoort.

‘Vingerlassen’

Na de rondleiding is er nog een korte toelichting binnen. Het hout kwam eerst uit Rusland. „Jullie begrijpen dat we daar nu geen hout meer kopen”, legt Tim van Wijk uit. „Nu komt dat uit

Zweden.” Het hout komt binnen in Moerdijk, want het komt per boot. Alles gaat daar machinaal. Oh, dus daar werken geen mensen, merkt een slimmerik op. Fout. „Er zijn daar mensen om te beoordelen of het goed gaat en om machines in te stellen.”

In Helmond vindt het ‘vingerlassen’ plaats. Van Wijk had in

Jullie begrijpen dat we geen hout meer kopen in Rusland. Nu komt het uit Zweden

– Tim van Wijk

het groepje dat hij rondleidde al verteld wat dat was.

„Wij verkopen latten van 11 meter, maar je hebt niet zomaar bomen van 11 meter. Hoe zet je die dan aan elkaar? Aan het uiteinde van latten zagen wij een vingerachtig vorm. Die lijmen we in elkaar. Dat heet vingerlassen.”

Dat doen ze natuurlijk met houtlijm

Met wat voor lijm gebeurt dat, wil iemand weten. Het antwoord is ontluisterend. „Dat doen we natuurlijk met houtlijm.”

En nog een weetje van Van Wijk: „Als zo’n lange lat breekt, is het nooit op de plek waar de stukken gelijmd aan elkaar zitten. Goed hè?”